

T A B V L A.

Cœli alio modo calefacit lumine, alio mō motu. theo. 45. char. 29
 Cœlum ex intrinseca ratione non est ens possibile, licet ab intelligentia permanentiam habere dicatur. theo. 46. char. 31
 Corruptio glibet non sit p̄ resolutionē usq; ad materiā primā primo ad formas substantiales, & accidentales. theo. 47. char. 31. L
 Corpora q̄ realiter sunt in loco sunt corpora sensibilia. th. 50. c. 34. H
 Corpora mathematica sunt in loco secundum imaginationem. theo. 50. char. 34. H
 Contraria scdm̄ mathematicos p̄t̄ eē eiusdem speciei. theo. 51. & 67
 Contrarietas dupliciter sumi potest. theo. 52. cha. 35. & 36. & theo. 57. c. 47. & 48.
 Contrarietas nō semp̄ sunt contrarie causæ. theo. 52. char. 35. & 36
 Contrarietas in loco, & qualitate æquiuocè dicitur. theo. 51. char. 35 & 36. & theo. 67.
 Casus secundum mathematicos, & imaginationem non sunt admit tendi in philosophia naturali. theo. 55. char. 40. F
 Contraria quatenus contraria in nullo subiecto simul esse possunt, & tamen species contrariorum possunt. theo. 56. char. 40. L
 Contraria in materia nō oportet contrariari in aia. th. 56. ch. 40. & 41
 Consilium non est de omnibus. theo. 60. char. 42
 Corpus cœlestē pro toto aggregato assimilatur animali, & dicitur animal magnum. theo. 60. char. 42
 Cœlum tripliciter sumi potest. theo. 61. char. 44. B
 Corruptibile & incorruptibile possunt in una ratione analogæ conuenire. theo. 62. char. 46
 Caloris cōcentratio nō qualibet calorē roborat. theo. 65. char. 47
 Calor est duplex. theo. 65. char. 47
 Contraria aut in eodem sunt genere, aut in contrariis, aut ipsi sunt genera. theo. 67. char. 47. & 48
 Contrarietas primo in eis q̄ in loco sunt reperitur. theo. 67. ch. 47. & 48
 Contraria nō oīa in eodē subiecto fieri habent. theo. 67. char. 47. & 48
 Complexio ponderalis non datur. theo. 71. char. 51. B
 Calor dupliciter considerari potest. theo. 73. char. 51. L
 Compositio est triplex seu quadruplex. theo. 75. char. 52. I
 Corpus humanum sanabile non est subiectum medicine, sed ut sanabile ab arte. theo. 77. char. 53
 Causa intellectiōne nō est formaliter intelligere. theo. 83. char. 59
 Calor dupliciter sumitur. theo. 84. char. 64
 Causa instrumentaria non semper reduciatur ad genus causæ efficientis. theo. 85. char. 65
 Causa proprie dicitur de fine. theo. 85. char. 67. K
 Calor naturalis corrumptitur ab ipsis membris, in quibus maxima est frigiditas. theo. 91. char. 70. E
 Cōpositio est agens licet forma sit principii quo agit. theo. 96. ch. 72
 Compositum ex materia, & forma non resoluitur nisi in duo secundum rationem non in aīa. theo. 102. char. 78
 Distingtio accidentiū p̄ subiecta est a posteriori. th. 5. cha. 2. I
 Distingtiones omnes inueniuntur in composito si imperfectiōne antecedat a materia sunt, si uero perfectiōne a forma procedunt. theo. 6. char. 3. B. & theo. 10. char. 5. & 6

Deus gloriosus est metū, & mēsurā omnium entū theo. 10. char. 6
 Deus immediate causat omnes intelligentias. theo. 12. char. 7
 Deus licet sit summe unus, est tamen plures in uirtute. theo. 12. char. 8
 Deus esto q̄ sit infiniti uigoris, potest metrum esse omnium entium, non quatenus infinitus. theo. 13. char. 9. K
 Distantia cœli largitur frigiditatem, grauitatē, & quietem, sicut proportionitas horum opposita. theo. 18. char. 13. & 14
 Distingtio motuum in generali penes aliud attenditur quam in particulari. theo. 22. char. 16
 Diuisibilitas in motu potius, & per prius est pro subiectum tanquam per causam, quam per terminos. theo. 23. char. 16. M
 Dignitates in triplici se habent differentia. theo. 33. char. 21. H
 Demonstrationes & distinctiones abstrahunt ab actuali existentia. theo. 33. char. 24. G
 Distingtio licet impertinentia ad quidatenus includat, non propter hoc erit ex addito. theo. 39. char. 24. & 25
 Demonstrationum alia est uera, licet non essentialis, alia uera & essentialis. theo. 42. char. 27. M
 Defensio Auer. de genitis ex putri materia. theo. 44. char. 29. D
 Dux requiritur cōditiones ut motus calefaciat. theo. 45. cha. 29. K
 Distingtio, motuum pro subiecta est magis intrinseca quam per terminos. theo. 49. char. 33. M
 Differentia prædicamentorum, licet sine contrarietate species, tamen non erunt contrarie. theo. 52. char. 35. & 36
 Demonstratio signi fit tribus modis. theo. 53. char. 37. E
 Demonstratio propter quid seu causæ quō fiat. theo. 53. char. 27. F
 Demonstratio potissima seu simpliciter quō fiat. theo. 53. ch. 37. & 38
 Demonstratio pp̄ quid est doctrina resoluitiva. theo. 60. char. 42
 Deus gloriosus mouet immediate cœlum in genere causæ efficientis. theo. 61. char. 43

Deus gloriosus est finiti uigoris scdm̄ Aristo. & Auer. th. 61. cha. 44
 Distinctiones motus recti, & circularis uerificantur ut sunt motus naturalis, & in corporibus naturalibus naturaliter. theo. 63. ch. 46. M
 Digestio uniuersaliter non fiat a calido. theo. 65. char. 47. F
 Dialecticæ rationes nō semp̄ aggerant opinionē. th. 64. cha. 47. C
 Difficultas intelligēdi i nobis ex duabus provenire pot̄. th. 76. c. 53
 Diffōnes quidatitūe tria propria hēre debent. theo. 80. cha. 34. D
 Distinctiones & demonstrationes p̄ communes, & remotas causas daretur dicitur dialecticæ. theo. 80. cha. 34. I
 Disputatio non debet extraneis, & remotis consistere. theo. 80. cha. 53
 Distingtio p̄ solam materiam non est naturalis. theo. 80. & 54. & 42
 Distinctiones naturales non abstrahunt a principio motus, & qualitatum sensibilibus, licet bene a qualitatibus sensibilibus. theo. 81. char. 55. O
 Deus est supra intellectuales actu semp̄ intelligens. th. 83. cha. 60. D
 Dei intellecto est sua substantia. theo. 83. char. 60
 Deus nihil aliud a se intelligit. theo. 83. char. 60. E
 Dei intellectus est unus simpliciter, & simplicissimus. th. 83. c. 60. F
 Diuiniatio secundum somnū naturaliter est possibile. th. 83. c. 59. H
 Deus intelligendo se omnia intelligere dicitur, nihil aliud a se intelligendo. theo. 83. char. 61
 Demonstrationes a medijs significatur. theo. 62. char. 70. K
 Deus non est forma informans. theo. 93. char. 71
 Diuisio alia est entitativa, alia quantitatiua. theo. 90. char. 74. E
 Diuisio totius integralis quandoq; associatur diuisioni totius uniuersalis. theo. 98. & 82. char. 74. & 56
 Diuisibilitas formis & qualitatibus per accidens competit. theo. 98 & 82. char. 74. & 66

Ens per se diuiditur in 10. prædicamenta. theo. 3. char. 1. M
 Esse quodlibet a forma est. th. 10. 15. & 100. ch. 5. & 11. & 77
 Aeternū nō quodlibet perfectū est nō æterno. theo. 13. cha. 9
 Ens diuisum per unum & multa actum & potentiam, substantiā & accidens est unum & idem. theo. 15. char. 11. M
 Elementum quodlibet unam sibi in summo qualitatem uendicat, alteram autem non the. 18. char. 13. H
 Elementorum duplex consideratio haberi potest, ut in se, & in mixti compositionem ueniunt. theo. 18. char. 23. K
 Elementa in mixti generatione ueniunt, ut subiectū. th. 20. cha. 15. E
 Elementū multipliciter sumi & defini potest. theo. 37. char. 18. I
 Elementa in mixto in potentia esse dicunt, & uiolenter. theo. 27. c. 18. & 70
 Elementum quodlibet licet sit in potentia respectu rei cuius est elementum, non tamen omne quod est in potentia in re est eius elementum. theo. 27. char. 18. L
 Elementa de se figurata sunt. theo. 37. char. 24. A
 Elementa restantū dicitur esse dimensionē, & quare. the. 32. c. 19. A
 Extrema latitudinis entium sunt prima materia, & prima forma. theo. 40. char. 27. L
 Esse absolute non habet rationem appetibilis, sed esse actualē. theo. 48. char. 32. I
 Esse licet naturaliter magis appetatur quam non esse, tamen quandoq; non esse præeligitur. theo. 48. char. 32. H
 Ens multis diuisionibus diuidi potest. theo. 32. & 74
 Entis extra animam tres sunt diuisiones, & quælibet est prima in suo genere. theo. 32. & 105. char. 50
 Elementa nō sunt elementa nisi p̄ qualitates primas. theo. 52. char. 35
 Ens causatum est subiectum in meta. theo. 53. char. 37
 Ens cuius substantia separatè sunt partes, est aliud ab eo cuius sunt principia. theo. 53. char. 37
 Expositio uera proxiimi super Microtheci Galeni contra Trifarium & modernos. theo. 60. char. 42. E
 Aeterna non sunt in prædicamento. theo. 62. char. 46. K
 Equiuoca non habent prædicatum essentialē. theo. 62. char. 46. K
 Aeternū nō quodlibet est perfectus quolibet corruptibili. th. 99. c. 49. L
 Aequalè ad pondus non datur. theo. 71. char. 51. B
 Aeterna habent causam efficientem. theo. 82. char. 55
 Entia generabilia sunt duplicia, scilicet agens est duplex, & generatio duplex. theo. 82. char. 55
 Aeternorum productio non est creatio nec subiectum requirit. theo. 82. char. 57
 Esse sensibilibus formarum gradus habet, sicut & intelligibilibus. theo. 83. char. 59
 Entia omnia ad unam continentur in primo ente. theo. 83. 60
 Entia incorporea sunt pura scientia. theo. 83. 61
 Elementum proprie dicitur de intrinsecis causis. theo. 85. char. 55
 Entia materialia diuersis modis intelliguntur. theo. 85. char. 55. L
 Entia sensibilia in triplici sunt differentia. theo. 89. char. 68
 Ens non quodlibet quantum aut simile, aut dissimile dici debet. theo. 101. char. 77
 Ens per participationem seducitur ad ens per essentiam, theo. 101.